

De Laat

Zaterdagmorgen.

De zon piept over de huizen,
kietelt de plavuizen van de Laat.

De stad opent loom een oog
Een paar vreemde nachtvogels
klapwieken onbeholpen richting hun thuzien

De stad slaat haar blik op naar de lucht
Geen sterren meer om te oriënteren
Slaakt een zucht

Voelt dan fietsbanden kriskrassen over haar buik
Niet de laatkomers, maar de vroege vogels
die terstond hun nest uitgaan,
omdat er werk aan de winkel is

De stad rekt zich uit in lanen,
strekt haar kanalen, badend in het licht
Ze wil iets zeggen om al die ochtendkwettering te verdringen,
tot zwijgen te manen, of desnoods tot zingen

Ziet dan hun schittering
en blaast een kus, een zuchtje wind
en dommelt, gerust over haar bewoners,
nog even in.

Apollonia

De Laat is geschreven in 2022 en een lied geworden met mijn band GALM.